

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3090/2023. (III. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 125/C. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú végzése elleni alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Budai Norbert ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal élt az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 125/C. § (1) bekezdése, továbbá a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022/4. számú, az indítványozó számára 2022. március 22-én kézbesített végzése ellen, 2022. május 20-án.
- [2] Elsődlegesen kérte az indítványozó az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bpkf.III.24/2022. számú eljárásában alkalmazott, az Avt. 125/C. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján azt semmisítse meg.
- [3] Másodlagosan kérte, hogy az Alkotmánybíróság a törvényszék és az ítéltábla végzéseit alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és azokat semmisítse meg.
- [4] Az Alkotmánybíróság főtákarának felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírálta el.
- [5] 1.1. Az indítvány és a bírói döntések alapján az alkotmányjogi panasz elbírálásához szükséges előzményekhez tartozik, hogy költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárásban a Csongrád Megyei Főügyészség a 2.B.1541/2014/379-II. számú vádiratában foglalt vád bünszervezet egyik vezetőjeként jelöli meg az indítványozót mint IV. rendű vádlottat. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-Dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 65007-715/2014.bü.KDRBI. számú, 2015. január 23. napján kelt, és a 2016. március 21. napján kelt 65007/715/2014. bü/1260. és 1261. számú határozatokkal kijavított két végzésével az indítványozó vagyonára 2 127 524 000–2 127 524 000 Ft erejéig lefoglalást rendelt el; a lefoglalás az alkotmányjogi panasszal érintett körben az indítványozónak két banknál vezetett bankszámláján, fizetési számláin, valamint értékpapírszámláin meglévő és arra a későbbiekben érkező, mint szerződés alapján kezelt pénzeszköz vagyonára, valamint szerződés alapján bérelt széf tartalmára vonatkozik. A lefoglalással érintett számlák vonatkozásában kizárólagos rendelkezőként csak az indítványozó merült fel.
- [6] Az indítványozó a védője útján a lefoglalás megszüntetését kezdeményezte. Egyebek között arra hivatkozott, hogy kizárólag a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon, valamint azon vagyon foglalható le, amely az előbb felsorolt vagyon helyébe lépett; a számlákon lévő pénzeszegek túlnyomó többsége magánszakértői vélemény szerint 2011. január 1. napja előtti forrásból származóak, tehát a vád tárgyává tett időszak előttiak a panasz szerint. A Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017/484. számú, 2021. november 22-én hozott végzése a lefoglalás megszüntetése iránt előterjesztett indítványt elutasította. A törvényszék – a lefoglalás megszüntetésére irányuló indítványban foglalt érvek alapján – egyebek között utalt a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 75. § (1) bekezdésének a) és b) pontjára, a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 323. §-ára,

az Avt. 125/C. § (1) bekezdésére, az Avt. 3. §-a folytán alkalmazandó bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény(a továbbiakban: Vht.) 7. § (1) és (2) bekezdésére; megállapította, hogy a bűncselekményből eredő vagy azok helyébe lépő vagyon hiányában a Vht. a bűncselekmény elkövetésével összefüggésbe nem hozható törvényesen megszerzett vagyonra is lehetővé teszi a végrehajtás elrendelését, ezért álláspontja szerint önmagában a vádirati elkövetés időpontja előtti megszerzés ténye nem képezheti a lefoglalás automatikus megszüntetését (Indokolás [42]–[43]). Az ítéletábra a végzést helybenhagyta. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése a pénzösszegekben kifejezett vagyonekhozás végrehajtása során alkalmazandó szabályt tartalmaz.

- [7] 1.2. Az Avt. 125/C. § (1) bekezdését támadó indítvány szerint a jelen panasz tárgyát képező ügy kulcskérdése, hogy a Szegedi Törvényszék 9.B.650/2017. számú eljárásban, valamint a Szegedi Ítéletábra Bpkf.111.24/2022. számú eljárásban a Bv. tv. 323. §-ának következtében alkalmazott, az Avt. 125/C. § (1) bekezdésének jelen ügyben történő alkalmazása ellentétben áll a Btk. 74. § (1) bekezdésében meghatározottakkal, tekintettel arra, hogy így olyan esetben is alkalmazhatóvá teszi a vagyonekhozás fogantatását, amely esetben egyébként a Btk.-ban meghatározott jogszabály arra felhatalmazást nem ad. Mindezzel pedig a jogszabály alaptörvény-ellenesnek bizonyul tekintettel arra, hogy annak alkalmazásával az indítványozó Alaptörvény által biztosított tulajdonhoz való joga sérül. Ugyanis a Btk. 74. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározottak alapján csak az a vagyon tekinthető elkobozhatónak, ami a bűnszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg az alkotmányjogi panasszal érintett konkrét ügyben lefoglalt vagyon egyértelműen azt megelőzően keletkezett. A lefoglalás jogszerűségének megítélésekor kizárólag a Be. rendelkezéseit lehet alkalmazni, ezért az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a Bv. tv., illetőleg az Avt. előírásaira. Hivatkozva a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 308. § (1) és (2) bekezdésére, mely szerint a lefoglalás célja a vagyonekhozás alá eső vagyon biztosítása a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében, a lefoglalást mint kényszerintézkedést csak olyan dolgok biztosítása érdekében lehet elrendelni, amit a Btk. 74. §-a vagyonekhozás alá rendelhetőként határoz meg. A lefoglalással érintett vagyonelemeket az indítványozó vádbeli időszakot megelőzően szerezte, ezért azok tekintetében a lefoglalásnak nincs helye.
- [8] A panasz szerint a lefoglalás célja nem a vagyonekhozás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonekhozás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonekhozás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonekhozás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz. A jelen ügyben a Szegedi Ítéletábra döntésében az Avt. 125/C. § (1) bekezdését alkalmazta, amely jogszabályhely alkalmazása a Btk. 74. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározottak ellenére, olyan vagyonelemek tekintetében tartja megállapíthatónak a vagyonekhozás lehetőségét, amelyekre a vagyonekhozás alkalmazhatósága egyébként nem áll fenn, tekintettel arra, hogy ezen vagyonelemek megszerzése egyértelműen a vádbeli időszakot megelőzően történt, mindezzel is sértve az indítványozó Alaptörvény szerinti tulajdonhoz való jogát.
- [9] Az alkalmazott rendelkezés a bírói döntést érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy lefoglalás célja nem a vagyonekhozás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonekhozás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonekhozás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonekhozás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.
- [10] Ezért a Szegedi Törvényszék és a Szegedi Ítéletábra által alkalmazott jogszabályi rendelkezés az Abtv. 29. §-a szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet eredményezett. Ha pedig úgy értelmezzük az Avt.-nek a bíróság által a jelen ügyben alkalmazott 125/C. § (1) bekezdését, amely értelmezésre a Szegedi Törvényszék és a Szegedi Ítéletábra is jutott, akkor azt lehet megállapítani, hogy az Avt. 125/C. § (1) bekezdése, valamint a Btk. 74. § (1) bekezdése ellentétben áll egymással.
- [11] Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a vagyonekhozás fogantatása olyan esetekben is végrehajtható legyen, amikor a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglalt taxatív felsorolás egyébként a vagyonekhozás elrendelésére lehetőséget nem biztosít. A tulajdonhoz való jog az Alaptörvényben biztosított alkotmányos alapjog, a Btk. 74. § (1) bekezdésében a vagyonekhozás elrendelhetőségének egyes esetei pedig pontosan amiatt vannak ilyen taxatív módon felsorolva, hogy a vagyonekhozással csak olyan esetekben sérüljön az egyes személyek tulajdonhoz fűződő joga, amely esetekben az kellően indokolt.

- [12] Az Avt. 125/C. § (1) bekezdése így ebben az értelmezésben kiszélesíti, vagy pedig teljes mértékben kiterjeszti a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat, amely azonban már egyértelműen az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét eredményezte.
- [13] 1.3. A bírói döntést támadó indítvány szerint az alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügy kulcskérdése a Btk. 74. § (1) bekezdés *b*) pontjára tekintettel annak megállapítása, hogy az indítványozótól az állami adóhatóság határozata alapján lefoglalt vagyon vagyonekobjzás alá eső vagyonnak minősülhet-e. Csak az a vagyon tekinthető elkobozhatónak, ami a bünszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg a konkrét esetben a lefoglalt vagyon egyértelműen azt megelőzően keletkezett. A lefoglalás jogszerűségének megítélésakor kizárólag a Be. rendelkezéseit lehet alkalmazni, ezért az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a Bv. tv., illetőleg az Avt. előírásaira. Hivatkozva a Be. 308. § (1) és (2) bekezdésére, mely szerint a lefoglalás célja a vagyonekobjzás alá eső vagyon biztosítása a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében, a lefoglalást, mint kényszerintézkedést csak olyan dolgok biztosítása érdekében lehet elrendelni, amit a Btk. 74. §-a vagyonekobjzás alá rendelhetőként határoz meg. A lefoglalással érintett vagyonelemek az indítványozó a vádbeli időszakot megelőzően szerezte, ezért azok tekintetében a lefoglalásnak nincs helye. A kérdéses vagyonelemből az indítványozó a házastársa tulajdonát képező vagyonelemelekkel biztosan nem köteles helytállni, hiszen annak bizonyíthatóan nincs köze a bűncselekmény elkövetéséhez. A lefoglalás célja nem a vagyonekobjzás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonekobjzás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonekobjzás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonekobjzás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.
- [14] A Szegedi Ítéltábla döntésének indokolását ismertetve és vitatva a panasz arra hivatkozik, hogy a jelen ügyben a Szegedi Ítéltábla alaptörvény-ellenes döntése a Btk. 74. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározottak ellenére, olyan vagyonelemek tekintetében tartja megállapíthatónak a vagyonekobjzás lehetőségét, amelyekre a vagyonekobjzás alkalmazhatósága egyébként nem áll fenn, tekintettel arra, hogy ezen vagyonelemek megszerzése egyértelműen a vádbeli időszakot megelőzően történt, mindezzel is sértve az indítványozó Alaptörvény szerinti tulajdonhoz való jogát. A jogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy lefoglalás célja nem a vagyonekobjzás végrehajtásának a biztosítása, hanem a vagyonekobjzás alá eső vagyon biztosítása. Ebből egyértelműen következik, hogy a lefoglalást csak a vagyonekobjzás alá eső vagyon vonatkozásában lehet elrendelni és nem az indítványozó valamennyi vagyonára. A kérdéses vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, így nem minősülhet vagyonekobjzás alá eső vagyonnak, a Btk. 74. § (1) bekezdése e tekintetben taxatív felsorolást tartalmaz.
- [15] Az indítványozó szerint mindezek alapján az is megállapítható, hogy nem a bíróságok *contra legem* jogalkalmazásáról és nem a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméről beszélhetünk jelen ügyben, hanem arról, hogy az Avt. ügyben alkalmazott 125/C. § (1) bekezdése ellentétben áll a Btk. 74. § (1) bekezdésében foglalt azon taxatív felsorolással, amely meghatározza azt, hogy vagyonekobjzás milyen esetekben rendelhető el, és így a bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának sérelmét eredményezi. Mindemellett pedig az is megállapítható, hogy a bíróságok Btk. 74. § (1) bekezdésében foglaltakat figyelembe nem véve ítéletükben azt sem indokolták meg, hogy a Btk.-ban foglalt vagyonekobjzási szabályokat miért tekintik mellőzhetőnek.
- [16] Az indítványozó szerint ezért Szegedi Ítéltábla döntésében megjelenő jogértelmezés az Abtv. 29. §-a szerinti, bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet eredményezett.
- [17] 2. A beadvány az alkotmányjogi panasszal kapcsolatban – a jogszabály elleni és a bírói döntés elleni panaszt illetően is – további részletes indokolás tartalmaz az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó tulajdonhoz való jog megsértése körében. Az indítvány ismerteti és értékeli a Btk, a Be., a Bv. tv. és Avt. érintett rendelkezéseit: a Btk. szerinti vagyonekobjzás eseteit, és annak a hatókörét, a Be. szerinti lefoglalás egyes feltételeit, az Avt. szerinti lefoglalás és végrehajtás alá vonás szabályait. Az indítványozó továbbá ismerteti és értékeli a törvényszék és az ítéltábla jogértelmezését, a bírói döntések jogi indokolását. Utal arra is, hogy a jelen esetben a 74/A. § (3) bekezdése értelmében még a Btk. 74/A. § (2) bekezdésében rögzített vélelem sem alkalmazható, hiszen a lefoglalt vagyon jogszerű eredete a szakértői vélemény igazolta, az indítványozó igazolható jövedelmi viszonyaihoz és személyi körülményeihez képest a lefoglalt vagyon nem tekinthető arányatlannak. A panasz szerint, ha a pénzösszegben elrendelt vagyonekobjzást biztosító lefoglalás elrendelésekor és

fenntartásakor kizárólag a végrehajtási rendelkezéseket kellene figyelembe venni a lefoglalható vagyontárgyak meghatározásának során, úgy a Btk. vagyonekobbzásról szóló rendelkezései parttalanná válnának, amely egyértelműen jogellenes helyzetet teremt, amely vitathatatlanul sérti a jogbiztonság elvét is. Azon tényből, hogy a lefoglalással érintett vagyon a vádirati elkövetési időpont előtt keletkezett, következtetni lehet arra, hogy biztosan hibás álláspontra helyezkedik az eljáró bíróság akkor, amikor azt rögzíti, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel ez a vagyon vagyonekobbzás alá eső vagyonnak minősülhet. Ugyanis ezen rendelkezés alapján egyértelműen csak azon vagyon tekinthető elkobozhatónak, ami a – feltételezett – bünszervezetben való részvétel ideje alatt keletkezett, míg a többi vagyonról egyértelműen megállapítható, hogy azelőtt keletkezett.

- [18] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [19] 3.1. Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését, a támadott bírói döntést és a támadott jogszabályt, továbbá tartalmaz az alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntés és a jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapítható, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A jelen esetben külön kellett vizsgálni a bírói döntés és a jogszabály elleni panasz befogadhatóságát.
- [20] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint nem minden bírói döntéssel, hanem azzal szemben lehet Alkotmánybírósághoz fordulni, amely „az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés”. A jelen ügyben kérdés, hogy a lefoglalás megszüntetésének a kezdeményezéséről szóló indítványt elbíráló döntés az ügy érdemében hozott döntésnek vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül-e. Ha nem, akkor alkotmányjogi panaszt vele szemben benyújtani az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján nem lehet.
- [21] Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás során hozott egyes kényszerintézkedésekről szóló bírói döntések elleni alkotmányjogi panasz benyújtásának a lehetőségét az Abtv. 27. §-a alapján kizárta [lásd előként az előzetes letartóztatásra: 3036/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [6]–[7]].
- [22] Később a 3002/2014. (I. 24.) AB végzés indokolásának [24] bekezdése pedig – a büntetőeljárás szabályoknak és az Abtv.-nek az indokolás [14]–[23] bekezdéseiben foglalt értelmezését követően – kimondta, hogy a büntetőeljárás folyamán hozott, kényszerintézkedések elrendeléséről, fenntartásáról és megszüntetéséről szóló határozatok nem tartozhatnak bele az ügyek érdemében hozott végső döntések és a bírósági eljárást befejező egyéb döntések fogalmába.
- [23] Ezért a jelen ügyben a lefoglalás, mint kényszerintézkedés fenntartásáról, a lefoglalás megszüntetése iránt a IV. rendű vádlott védője által előterjesztett indítvány elutasításáról szóló döntés szintén nem támadható meg alkotmányjogi panasszal az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján.
- [24] 3.3. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [25] Az alkotmányjogi panaszban felhívott alapvető jog, a tulajdonhoz való jog sérelmének a megvalósulását az indítványozó abban látta, ahogyan a törvényszék és az ítéletábra a Be. szerinti lefoglalás szabályait az Avt. 125/C. § (1) bekezdésével és más rendelkezésekkel együtt értelmezte és alkalmazta a konkrét esetre. A bíróságok értelmezése szerint a Be. szerinti lefoglalásnak feltételei fennállnak vagyonekobbzás későbbi elrendelése esetére, a vagyonekobbzásnak a majdani végrehajtása biztosítása érdekében is; a törvényszék ebben a körben utalt az Avt.-re. Az Avt. a végrehajtás foganatosításánál az adós tartozása behajtása érdekében az adós végrehajtható vagyonára a 125/C. §-ban a végrehajtás alá vonást, egyebek között az Avt. szerinti lefoglalást, lehetővé teszi.

- [26] Az alkotmányjogi panasz tartalma szerint annak alkotmánybíróági kimondására irányul a konkrét ügyben, hogy a Be. alapján a terheltnek csak olyan vagyona foglalható le, amelyre vagyonekobjásnak van helye, vagyis a vagyonekobjásra okot adó bűncselekmény elkövetését követően keletkezett.
- [27] Ez annak a vizsgálatát jelentené, hogy hogyan kell értelmezni az Alaptörvény 28. cikkével összhangban a Be. 308. § (1)–(2) bekezdését, a Btk. 74. §-a tükrében, az Avt.-vel a háttérben, a tulajdonhoz való alapvető joggal összhangban. A jelen esetben ez az értelmezési kérdés szakjogi törvényértelmezést jelent, amellyel kapcsolatban sem a „bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség”, sem „alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés” nem merül fel az Avt. konkrét rendelkezése alaptörvény-ellenességét a tulajdonhoz való jog sérelme alapján állító panasz esetén.
- [28] 3.4. Az alkotmányjogi panasz többször visszatérő megállapítása, hogy a panaszra okot adó ügyben a lefoglalással érintett vagyon egy része a vádirat szerinti bűncselekmény elkövetése előtt keletkezett, arra vagyonekobjásnak, ezért lefoglalásnak nincs helye. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a szerinti feltétel fennállása körében utal arra, hogy az Alkotmánybíróság nem ténybíró. A panasz a lefoglalás megszüntetése kezdeményezésében szereplő indítványozói érvelésre adott bírói döntés indokolásából és az indítványozó tényállításaiból von le jogi következtetést az Avt.-nek a végrehajtás foganatosítására vonatkozó egyik rendelkezése alaptörvény-ellenességére. A büntetőeljárás folyamatban van, vagyonekobjásra nem került sor. Az általános hatáskörű bíróságra tartozik annak eldöntése, hogy a konkrét esetben a bankoknál vezetett, említett számlákra és bérlet széfje a lefoglalásnak a feltételei fennállnak-e a Be. alapján, és az erről szóló döntésben közvetlenül az Avt.-t hogyan kell alkalmazni.
- [29] 4. A fentiekben megfogalmazottak szerint az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. február 7.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybíróági ügyszám: IV/1347/2022.

• • •